Una porteria competitiva

Bono firma per dos anys més un tercer d'opcional amb el Girona després de rescindir amb l'Atlèti

Una porteria competitiva

L'agost de 2013, Diego Simeone deia de Yassine Bounou «Bono», el jove porter marroquí que havien fitxat un any abans pel filial, que hi tenia «moltes expectatives posades». En aquell Atlètic el titular indiscutible era Courtois, i es va arribar a especular que Bono seria el seu suplent. Al final els matalassers van fitxar Aranzubia com a segon i el des d'ahir jugador del Girona es va haver de conformar amb el rol de tercer porter. Una temporada més tard era cedit al Saragossa, on també va jugar el curs anterior. Ara Bono s'ha desvinculat de l'Atlètic i ha arribat lliure a Montilivi per firmar un contracte per dos anys més un altre d'opcional. Tot per competir amb René (Llagostera) per la titularitat i per combatre l'ombra d'un Isaac Becerra que ha fitxat pel Valladolid després d'haver sigut el guardià indiscutible sota els pals del Girona les tres últimes campanyes.

Quique Cárcel havia promès dos jugadors de nivell per a la porteria i ha complert. René ha arribat a Girona després de dues bones temporades al Llagostera. I Bono, que ahir mateix ja va ser presentat després de desvincular-se de l'Atlètic i firmar, suma una quarantena de partits amb el Saragossa els dos darrers anys. «Tenia diverses ofertes però la que més em motivava era la del Girona. Aquí tindré l'oportunitat de seguir creixent. Sentir que tinc la confiança del club és el que m'ha animat a venir», va subratllar ahir a la tarda en la seva presentació a l'estadi.

Yassine Bounou té 25 anys, va nèixer al Canadà, però quan en tenia tres es va traslladar al Marroc, d'on són originaris els seus pares, un professor universitari i una mestressa de casa. Expliquen els perfils que s'han escrit de Bono que des de petit es va sentir atret pel futbol i que si bé d'entrada era jugador de camp, finalment la seva alçada va recomanar-li situar-se sota els pals, fent cas del consell d'un dels seus primers entrenadors. La familia l'hauria volgut veure triomfar en els estudis, però ves per on que ha acabat fent carrera com a futbolista professional fora del seu país. Frustrat l'intent de fitxar pel Niça quan tot just tenia 17 anys per unes qüestions burocràtiques, va reincorporar-se al club on s'havia format, el Wydad de Casablanca. Fins que el 2012 va fer el pas de fitxar per un Atlètic de Madrid que l'havia descobert en un torneig. Al filial matalasser hi va fer destacades actuacions, que van despertar l'interès de clubs de Segona A ja l'estiu de 2013 i fins i tot especulacions que podria competir de tu a tu amb Courtois per la titularitat al primer equip matalasser. No va ser així i davant del paper residual que va acabar tenint, va estar cedit les últimes dues campanyes al Saragossa. «En la primera vaig arribar el darrer dia del mercat, amb un equip ja compactat, i vaig haver de lluitar molt per aconseguir jugar. Al final vaig acabar fent uns 40 partits seguits entre els dos anys a Saragossa, sumant el final de la campanya 2014/15 i l'inici de la 2015/16. El curs passat estava jugant però per circumstàncies vaig deixar de fer-ho. Vinc a Girona a la recerca de l'estabilitat que necessito», va destacar Bono.

Es defineix com «un porter tranquil, que maneja bé el joc per alt i la pressió», encara que adverteix que «ha de ser la gent qui m'acabi definint després de veure'm jugar». Sobre la competència que tindrà a Montilivi amb René per obtenir la titularitat va dir que «tindrem una rivalitat sana. El conec bé i ha fet dos anys molt bons amb el Llagostera, segur que també podré créixer al seu costat». Sobre el Girona va destacar que «és un club que ha crescut molt els últims anys i que es mereix més del que ha aconseguit», en referència als dos intents frustrats d'ascens consecutius els dos darrers cursos. Precisament en la campanya 2014/15, jugant ell amb el Saragossa, va viure en primera persona a Montilivi l'1-4 amb què els aragonesos van eliminar l'equip de Pablo Machín tot i el 0-3 de l'anada a La Romareda. Bono s'havia perdut el primer partit perquè estava concentrat amb la selecció. I ahir ja va advertir que per a ell ser internacional també té valor: «La selecció és un plus pèr guanyar experiència i jerarquia, està bé per mi i per al club, que està preparat i té jugadors en tots els llocs» davant d'una possible absència pels partits internacionals del Marroc.

Per la seva banda Quique Cárcel va explicar que l'operació Bono s'estava coent des de feia temps i que havia sigut «complexa» perquè calia arribar a una entesa amb l'Atlètic de Madrid. Segons va dir el Girona s'ha assegurat dos porters «preparats pel repte de fer oblidar Becerra» i va destacar que «hem fitxat dos jugadors de qualitat, diferents, i que tenen experiència a la categoria». Girona i Atlètic han trobat una fórmula per compartir els drets del futbolista i també els matalassers s'asseguren el dret de tempteig si arribés a Montilivi una oferta de traspàs.
El director esportiu va considerar que l'equip acabarà tenint tres porters però que ignora si el que falta per designar serà Oliveros, que tenia aquest paper la campanya passada. «H0 estem acabant d'estudiar, estem veient tots els escenaris possibles», va dir, subratllant que, en tot cas, sí que hi haurà tres porters a l'equip.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/07/13/porteria-competitiva/793679.html?utm_source=rss